

מסורת הש"ס

(א) שנועות מאל. ב"מ יב.
(ב) (מוספתא ס"ג ע"א).
(ג) (ע' חוס' ע"א דף כ. ד"ה
ר"י). (ד) שנויות מ"ה מ"ט
כל משנה זו, (ה) ג"ו ע"א.
והפ"ד ז"ל, (ו) שנת י"ב כב.
(ז) שנה לה: (ח) שנה לא.
כתובות ד"ו, (י) ברכות תז:
(מוספתא דע"ו ס"ג טוטה
כב. ע"ש ז"ל, (י) (ע"ד),
(ט) ז"ל השתא, (פ) (ע"י
רש"ש), (ק) (בבביות ל"א).
(ל) דחקט מפני כ"י כ"ל.

תורה אור השלם

1. בעבור סוסה ואין
רשע וצדיק יסוד עולם:
משלי י כה

גליון הש"ס

בתנ"י ופשוטת. ע' כחכות
ד' נט ע"כ חוס' ד"ה
פוחנת: שם אבל לא יד
ישראל. ע' מג"ח ס"ר שמו
פיק ד: תוס' ד"ה ליקח
ותתן. ע' כ"כ ד' נד ע"ח
מדיה לעמח:

לעזי רש"י

איים. חכה (ליתר דיוק:
הקרוס שבקצה החכה).

מוסף רש"י

גול גמור מדבריהם.
מפני דרכי שלום (ב"ח יב.).
למאי נפקא מינה. מדר'
יוסי, הא אחא לאשמעינן
דהחמירו חכמים בחקוקין
כגול גמור להוצילו בדיינין
(שם). איחורו עם הארץ.
שדכרו חכמים ככל מקום
(ברכות מז.)

תוספות רי"ד

בתוך גול קראטס בער
המסעור ור' יוסף אופר
גול מפרש שיש בתוך
ואחריו כפי גול קראטס.
יש פלגין כלתו וקריק.
יש אחיו ואחוריו גול
מפרש שיש בתוך גול
הלכה מרד שחילק דקה
אליו שול שבעילוי
אם קנה לו וגול מפרש
הוא אכל לחיו וקריק
הם מפרש שיש אצל
הוא אכל לומר יש שול
קנה: מפרש חרש שול
דקה וכו'. מ' מראויא
אפי' שהנכחיה מראויא
אין בתוך דקה קנות וכל
הקדוש וטורף מרים
אכל ממנו דקה שול
דקה אילו לאצוני
לרבינו אהרן חסמים
שידע גול בידו. ר' יוסף
אמר גול גמור מרד
חסדו גול גמור מרבי
אל מראויא אלא גול
אלי מרביא: למי אכל
מנה להוציא בריית
[מן] לרבינו אהרן חסמים
גול גמור ואחריו להוציא
ברייתו דקה קרי ליה
גול וזה להלכה אלא
ליקח חנון אכל אם עבר
ולקח וחובשו אכל אין
כל ברייתו להוציא
גמור וקרי ליה גול
גמור מרביא ברייתו מרד
ואין הלכה כר' יוסף אלא
כח' אהרן אבא ר' יוסף
יש מוקדש גול מילי
שחלקו על ידיו אכל
דק: אל זה המוקדש

הניזקין פרק חמישי גימין

כִּי־עַל־לֹא־פָנִינוּ. דְּכִין־דִּישׁ לֵהֵם מִדָּךְ קִנָּה לוֹ כִּלְיוֹ וְהוּא גֹזֵל גְּמוּרָה לְבָתֵּי. חֲכָה אִי־יִשׁ בְּלַעֲ"י: קוֹקְרִי. שֶׁהָר מַזְדּוּת וּמַכְשׁוּלִים שְׁנוּתִים חֲשׁוֹט אֲרוֹךְ בְּנֶהֱר וְחֹרֶזֶן צוֹ מַחְסִים עַל מִנִּי כֹלֵה: מְדַבְרִיהֶם. אִפִּי יוֹסִי לֹא־ גֹזֵל דְּלֹא־יִרְיָתָהּ הָיָה: נִפְקָא מִינָהּ. מְדַר' יוֹסִי:

כד"כיים. ומיהו לר' יוסי גול מעלה
אלה היו ליפסק לעדות ועצור עליו
נבלאו: אם ליקט ונתן. על גבי קרקע
בית הוהל ומעו ליהוי גול גמור הוא:
אופיי. מקלות: רבי יאשיה מן הוהל
היה: מאשריה דר' יאשיה אסה.
לפיכך אמה בקי בדנין לפי שהוא
גרש לרביס ומודיען: עמי מסי
ישראל. לא בקברי ישראל אלא
מתעסקין בהם אם מלאים הרגים
עם ישראל: מתני' על השביעים.
לשמור פירות שביעית ולהניעם מן
הבשר ואילך: לא סבור ולא עסקון
עמה. לסייעת מפני שאסור לסייע
בדמים ידי עוברי עברה בשעת
העבירה: ובוררת וטומאת כר'.
בגמרא פריך אמאי הכי חסדה על
התעשרות: בומן סיפא טעמה כו'
אלא גרסינן. ובגרימא גרסינן לה בגמ' י:
אבל משתטיל אם המים לא תגע.
לפי שמשגללה הוטבלה לחלה וקא
מיטמאה מחמת כלים טעמים וזו
ממשיעת לגלגל ואסור לגרס טומאה
להשחילם כלים ולקיים בלא שעת
עברה עמה אלא מפני דרכי
שלוש: משחיתין ידי נכרים. ויחזק
משמע ממשיעין ממש: ושוואין
בטומא. כל הימים ואע"פ שמטיל
על הנכרי שם שמים שהשלוס
שמו לא הקדיש: גמ' מאי שנא
ירשא. דקמי לא תבור שמייעין
ידי עוברי עברה שביעית: ומאי
שנא סיפא. דקמי ובוררת וטומאת
והולא ממשיעת ידי עוברי עברה
עומל: רוב עמי ארצן מעשיין הן.
הלכך חשש דרבנן בעלמא הוא
ומפני דרכי שלום מותר לסייען אבל
השחרה על השביעית משמע דמוחק
לן זה שחשדה: רבא אמר. עלול
במחא על מחא (דמי) מפעולין

לה ואקור לסייען הואיל ועבירה לאורייתא היו ומתני' במקום לעשר קאמר ועם הארץ דר"מ הוא ששאר לאכול פירות בטומאה וטמא טומאה וטמא חולין דרבנן אתא דמורה לא הוייה לאכול וטמא חולין מרומה וקדשים בלבד הלכך לא חיטא לאורייתא הוייה ומפני דרבי שלום מותר לסייען: **והא מדקמיני סופא כו.** ס"ל ליהא דפרקי דעטס דמשתמיל את המיס דרשן משום דהוכשרו בעשיה שוה ועד עכשיו לא הוכשרו: **מכלל דרשא לאו בטומאה וטמא.** שיהא שום נדעד עבירה דטומאה דהא לא הוכשרו ואי נבאנתן על המשפחות קיירי אחאי קמי וכוין לא אחרי אלף ומפני דרבי שלום: **ויספא בטומאה וטמא.** וטמא: ובפירות ובמסעין וירשא לא זמן שלא גיגלה אייה אלף טומאת חולין דרבנן ולא גזור בה משום מסייע במקום דרבי שלום ויגלגל שלא תחלב: **ויספא בטומאת חלב.** לאורייתא שאקור לטמא יבד דכתיב (במדבר יח) את משמרת תרומותי עבד לה סימורס: **טומיני**

אִסּוּר דְּמַאי אֵינֶה וְאִסּוּר לִסְמִיעַס וְאִבִּי בִּפְ"ק דִּשְׁמַע (דף י"ד.) גְּבִי' בְּרַ
 מִתְּחִלָּה מִתְּחִלָּה אֵשׁ רִיב מִשְׁמֵרֵן וְרַבָּא לֹא חָשִׁי: **אִזְדָּרָה** עֵינָה בְּרַ
 מִתְּחִלָּה בְּנֵי חֲסִידִים דְּגִלּוּת וְסוֹסְקִין עִמּוּ שְׁלֵם מִתְּשֵׁה לֵב גְּבִי' סִרְהוּ
 וְאִבִּי חֲלוּי' בְּטִרְסָה דְּבִרִי ר"מ לִדְיון דִּלְפֻנֵּשׁ אֵין לִלְחַמְרֵה עֵלּוּ שְׁלֵם
 וְחֲסִידֵיהוֹן וְאִם תִּמְלֹךְ בִּפְרָק הֵיטֵל (וּסְטֵה דף כ"ב.) קִלְמֶר ר"מ אִזְדָּרָה
 (דף כ"ג.) וְשִׁין מִכְרִיזֵן אֵל בְּחִדְמוֹ דְּלִמְרִיזֵן בְּפ' אֵלּוּ עוֹבֵירִן (פִּסְמָה דף
 י"ח.) חֲמֵלֶה אִיִּסּוּר מִשְׁמַע בְּרִירֵה וְהִרְדָּקֵה דְּלִאֲשָׁמֵר בְּגִידֵה וְרַבָּא
 נִשְׁתַּחְוָה אִלְפִּי דְּרִי' הָתֵם עֵסֵב כּוֹנִינֵם עַם יִשְׂרָאֵל אִסּוּר מִכְרִיזֵן

זוהי וחובט הזיתים של מאה שהגיה שם בעל הבית והזיתים נוסלים לארץ מן התורה אין בהן גזל מפני דרכי שלום: תאנא אם לקט נתן בידו הרי זה גזל פ"א אם לקט הזיתים בידו והשליכם לארץ

20.

ל'יקום * ונתן ביד ה' ג' גבור. נראה להנערך לאשמועינן בחלשן בידו ומפילן אש"פ שלא נחשבו בידו ולא אחר. נהגו אלא להפילם: "שד" אופ" מדקא. פירש בקונטרס אופ" מקלות וקשה דרב כהנא היכי הוה מנקיט ואכל ומי לא הוה

חננאל שפירס אופי' חריות של דקל
היה שר' מן הדקל ומתיר תמרי ורכ
כהנה אל' ספור שלח היה חושש מן
הפירות אלח מן החמיות ומחש' לו
אלח בידאי' שדמיניהו וגול נמי אלח:
משאלת אשה להברתה בוי'
כסופא מפרש ל' טרקמי
מתני' מפני שלום ופסח ל' ר"ת
ומיפוק ליה דהוה שרי משום דלחאי
למיתלי בתבואה של היתר כדאשכחן
במקבת שביעית כפ"ה (מ"ה) ב"ש
ואמרי' לא ימכור לו פרה המורשת
בשביעית וכו' מתירין משום שיכול
לשחטה עוד מן התם (י"ג מ"ה)
אלו כלים שאין האומן רשאי למכרם
בשביעית ממרסיה וכלי העול כו' זה
הכלל כל שמלכתמו מיוחדת לעביה
אסור לאסור ולהיתר מותר ולעביה
למימר דהתם נמי לא שרי אלח מפני
דרי' שלום דבמכר לא שייך דרי'
שלום ועוד דקא דייק כפ"ק דמסכת
ע"י (דף פ"ג) מיהו מוכח הל' דשרי
למכור פרה לעביה כוכבים אל' דרי'
לשחיטה זונה ואפילו שייך דרי'
שלום במכר לישראל משום דנראה
כמועד כסאיו רואה למכור לו במימר
לעבוד כוכבים לא שייך כלל דרי'
שלום ועוד דעל כרחק התם לאו
משום דרי' שלום הוא מדלג תמי
לזו הוא ואומר ר"ת דכענין בדיוע
שאי' לה אלח פירות שביעית הלכך
אי' לאו משום דרי' שלום הוא אסור
ובמכר דלא שייך דרי' שלום אסור
היכא דליכא למיתלי וכן משמע בירושלמי
דקאמר אל' אומר נפל לספור בה מעו'
כברה לכבר זו חלה לרישוי לטמון זו
סמיני חנור לטמון זו אונין של פשתן
משמע דמיידי דאין לו תבואה של
היתר למיתלי בה והיכא דירושלמי
לא היה תליה בגמרה כפרה לשחיטה
דל"כ בלא דרי' שלום נמי הוה שרי

כמו במזכרונות" לפירוש ר"ת מאי פריך בגמ' מ"ס רישא ומ"ס
ספא פירא כדנזיל בפרות שביעות איירי וי"ל דקסבר ספא
לדאמור רבן כחולות השאדוס כלילי הוא בודאי טבל דלאומי
לחאוק: ר"ח"ו. ונזילת עס הארץ כל תנא מנר
רישא משוס דתנא נפא וכברא והוא הדין ריחוס וטנר דיגד
ועלוי רישא אי"ל משוס דתנר אין דרך להשאיל דמיטמא וטעון
שביעות ואידי דלא תנא מנר כל תנא ריחוס כלל בשאדוס אשביעות
כל מטמא דלא חשודה אטומאה ומיהו קשה דכפרק עד כמה
ובטורח דף ג. מנן השודר על אי ועל אי פירוש אשביעות
לשטומאה חשוד על התטורח ושמה ההם בשטומאה פירות אכל
לשטומאה הנוץ כל חשוד: **ר"ב** אמר בע"ה ב"י. אבי מיקל
טפי לסייע במעשר מבטומאה וטהרה דרבנן כדמוכה בסמוך ורבא
אשכחא ברבא אמר ליה רוב עמי הארץ מעשרין ולין וקילו
בדמאי דרבא אמר"י כחיתיה עליו: ובפרק במה מלתיקין (שם
דף ג.) אכל סבר הכא אע"י דרוב עמי הארץ מעשרין ולין מ"מ

יאכל זכ פרוש זכ זכ ע"ה חיים טפי שמה יאכלנו דברים שאין
 נשאתו אורב"ה. גע' בתוספתא (פ"ג) מיתמא לענין שומרים
 ורשב"ג אומר אינו תריך לפסוק וקטני בתמיה אחיה ע"ה כל
 שאלו ב' דבר ונחמיה ר' אבין אלו שני ממשד ונחמיה דבר
 ע"ה כל שאין קורא ק"ש ערבים ושחרית בדברותיה וזכ"ה כל שאין
 אחיה ע"ה שאין מומיין עליו בדאמרינן צפרק שלשה שאלנו (גריסא
 :ע"ה) ר'ישאן בוסאח חליין ור'סא בוסאח חלה. ואם חאמר משום
 ורק ר' שמעאל (דף טו.) דלון צורים ע"ה ישראל העושה פירותיו
 ש' גדלאל לתרומה ע"ה. עד שר' לנור אלו יפקה על גמרה

מלחמתו
לא הוחזק חשוד על המעשירות אלא מסתמא תשידין להו וכיז דרובט מעשרין הקלו בהן חכמי
לא תגע עמה ממני שכבר הוטבלה העיסה לחלה ואסור לגרום טומאה לחלה לפי שאין ממ

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

תוספות רי"ד (המשך)

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones